

**UCHWAŁA NR XXII/440/12  
RADY MIASTA BYDGOSZCZY**

z dnia 29 lutego 2012 r.

**w sprawie nadania nazwy skwerowi na terenie Bydgoszczy**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym ( Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153 poz. 1271, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175 poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz.1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz.1241, z 2010r. Nr 28, poz.142 , Nr 28, poz. 146 i Nr 106, poz. 675, Nr 40, poz. 230, oraz z 2011r. Nr 117, poz. 679 Nr 134, poz.777, Nr 21, poz. 113, Nr 217, poz. 1281, Nr 149, poz. 887 ) - uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Nadaje się nazwę: **skwer Edwarda Woyniłłowicza**, skwerowi w obrębie ulic: Jana Karola Chodkiewicza i Michała Kleofasa Ogińskiego, obejmującemu działki nr ewid. 304, 305 w obr. 177.

2. Usytuowanie skweru o którym mowa w § 1.1 ilustrowane załącznikiem graficznym do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko - Pomorskiego.

Wiceprzewodnicząca Rady  
Miasta

  
**Anna Mackiewicz**

Załącznik do Uchwały Nr XXII/440/12  
Rady Miasta Bydgoszczy  
z dnia 29 lutego 2012 r.  
Załącznik1.pdf



## Uzasadnienie

Edward Woyniłłowicz (ur. 13.10.1847r. zm. 16.04.1928r.), właściciel majątku Sawicze w powiecie słuckim, był znanym działaczem polityczno-społecznym na ziemi mińskiej, w tym m.in. prezesem Mińskiego Towarzystwa Rolniczego, prezesem Koła Polskiego w rosyjskiej Dumie.

W latach 1905-1910, ufundował w Mińsku kościół pw. św.św. Symeona i Heleny, który dziś stanowi wizytówkę stolicy Białorusi.

Woyniłłowicz po rewolucji i związanych z nią zmianach geopolitycznych, wyznaczonych przez traktat ryski zamieszkał w Bydgoszczy przy ul. Zamoyskiego nr 4. W naszym mieście był szanowanym i cenionym prezesem Związku Polaków z Kresów Wschodnich - organizacji, skupiającej liczne grono osób, które utraciły rodzinne domy m.in. na ziemi mińskiej, witebskiej, mohylewskiej, kijowskiej, również rodaków z Dalekiego Wschodu. Ci ludzie, często absolwenci znakomitych uniwersytetów, zasłużyli dla podtrzymywania polskości na ziemiach skąd się wywodzili, dali Bydgoszczy środowisko inteligenckie, a więc to czego naszemu miastu tak bardzo po przejęciu z rąk niemieckich w 1920r. brakowało.

W Bydgoszczy Edward Woyniłłowicz z rąk prezydenta miasta Bernarda Śliwińskiego otrzymał w 1923r. order Polonia Restituta. Tutaj wspierał działalność Internatu Kresowego, Akademii Rolniczej i sławnej wówczas Kuchni Kresowej przy ul. Cieszkowskiego 9, z czasem przemianowanej na kuchnię dla niezamożnej inteligencji.

Dla finansowego wsparcia działalności Związku Polaków z Kresów Wschodnich w Bydgoszczy, Woyniłłowicz nie wahał się korzystać z pomocy ministrów i kolejnych premierów – swoich współpracowników i znajomych jeszcze sprzed 1920r., m.in. Karola Niezabytowskiego czy Konstantego Skirmuntta. Spotykał się z prezydentem Woyciechowskim, premierem Grabskim itd. Uczestniczył we wszystkich ważnych dla Bydgoszczy wydarzeniach. Tu napisał swoje wspomnienia. Pierwsza ich część została wydana w Wilnie w 1931r. Druga, w rękopisie spoczywa w Bibliotece Narodowej. Od 1929r. w farze w Nieświeżu znajduje się tablica memorialna, którą po śmierci Woyniłłowicza ufundowali Radziwiłłowie. Wśród wielu zawartych tam informacji jest również ta, że zmarł on w Bydgoszczy.

Edward Woyniłłowicz został pochowany na cmentarzu Starofarnym. W czerwcu 2006r. jego prochy zostały przeniesione do kościoła w Mińsku, którego był fundatorem. W Bydgoszczy pozostała jego płyta nagrobna, z adnotacją o przeniesieniu prochów do Mińska. W naszym mieście pozostał grób jego siostry Jadwigi Kostrowickiej, osoby również wielce zasłużonej dla Kresów Wschodnich. Pozostało też trochę pamiątek, w tym cenny XVII-wieczny kabinet, intarsjowany scenami z Nowego i Starego Testamentu, który po śmierci E. Woyniłłowicza, jego siostry przekazały do bydgoskiego muzeum.